

האשה נקנית פרק ראשון קידושין לה.

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) תוֹסֵף ד"ה מכלל וכו'
מתלמוד תורה או מפסדון
הבן דהייט מ"ע: (ב) ד"ה
משום דה"י וכו' ומ"א
מתקן לר' יהודה:

מוסף תוספות

א. ואמר השר מקצו
דא-ע למיגמר מדיאיה
בפרשיי אלא. תוסי
ישנים מובא במהרש"א
ועי' מהרש"ל ועצמיו
שמפרשים תוסי' לשיטת
רש"י. ב. וכן כל
דוכתא דאמרין ב'
כתובים אין מלמדן הא
איכא מלמדן בלא
שום קרא אחרנא. שם.

נשים פטורות מלפדות
וּמִן בֵּן בְּרוּקָא דְאָמֵר. חִיּוּבָא
חַוּוֹ שֶׁאֵין מְלִיץ עֹשֶׂה שֶׁלֹּא הַזְמַן
מְרִיב וְרִבִּיב שְׁנֵי כְּתוּבִים הַבָּאִין

ולרבי יוחנן בן ברוקא
אומר ויברך אותם א
איכא למימר משום
שני כתובים הבאים כ
הבאים כאחד אין מ
ברוקא נמי ניהו פ
כתובים הבאים כא
דאי כתב רחמנא מור
הוה אמינא וכבשוה א
לכבש אין אשה דאין
כתב פריה ורביה ולא
דסיפק בידו לעשות אי
לעשות לא וכיון דאין
תתחייב כלל צריכא
כתובים הבאים כאחד
מלמדון מאי איכא למ
ידעי לה לשעמא דהא
בר יעקב אמר קרא ²
ולוכרון בין עיניך למע
"הוקשה כל התורה כ

מ"ע שהזמן גרמא ונש
שהזמן גרמא נשים פ
שהזמן גרמא נשים פמ
הזמן גרמא נשים
תפילין מ"ע שהזמן ג
מ"ע שלא הזמן גרמ
מאן שמעת ליה דא
הזמן גרמא ר' מאיר
הבאים כאחד ^(א) וכל ^(ב)
אין מלמדיו ולר' יהודה
הבאים כאחד מלמדיו
גרמא מא"ל משום דה
שלשה כתובים הבאים
הבאים כאחד אין מ
תעשה וכו': מנהני
אמר רב וכן תנא דבי
^א איש או אשה כי יע
^ב השווה הכתוב אשה
שבטורה ^ג דבי רבי א
^ד אשר תשים לפניהם
לאיש לכל דינים שב
אמר קרא ^ה והמית איש
אשה לאיש לכל מיר
דאי אשמעינן הך קמ
רחמנא עלה אבל ו
משא ומתן אין איש
הא משום דחיותה ו

דינין אין לה חיים הכל גזילין
ילין הימנה: אבל כופר. והמית
זור המועד שהרג את האדם:
לחייב

(ג) ר' יהודה דאמר מלמדן ממ"מ
מלמדן וגו' (ר' חייבין בקידוש
הואיל ואיתנהו בשמירה איתנהו
וגו' ולא חטא ו"ל דמכל מקום

דאמיר על שניהם הוא
להים ^יפרו ורבו מאי
היה ת"ת ופריון הכן
חד ^יוכל שני כתובים
ממדין ולרבי יוחנן בן
ה רביה ומורא שני
ואין מלמד צריכי
ולא כתב פריה ורביה
מר רחמנא איש דררכו
דרכה לכבש לא ואי
כתב מורא ה"א ^יאיש
אשה ואין סיפא בידה
סיפא בידה לעשות לא
הנחא למ"ד שני
אין מלמד אלא למ"ד
מר אמר רבא ^יפפונאי
מילתא ומנו רב אחא
היה לך לאות על ירך
תהיה תורת ה' בפיך

ה' תפילין מה תפילין
 פטורות אף כל מ"ע
 וּמִדְּמִצּוֹת עֶשֶׂה
 שְׁלוֹשׁ מִכְּלָל דְּמַע"ע שְׁלֹשׁ
 יְיִבוֹת הַנִּהְיָא לַמ"ד
 אֵלָּא לַמ"ד תְּפִלִּין
 אֵיבָא אֵיבָא לְמִימַר
 דְּרַב תְּפִלִּין מ"ע שְׁלֹשׁ
 סָבִיר לֵה שְׁנֵי כְּתוּבִים
 יְכַתְּבוּם הַבָּאִים כְּאֹדֶר
 דְּרַבֵּי שְׁנֵי כְּתוּבִים
 תְּפִלִּין מ"ע שְׁלֹשׁ הַזֶּמֶן
 אֵי מַצָּה שְׂמַחָה וְהַקֵּהל
 כְּאֹדֶר וְשְׁלֹשָׁה כְּתוּבִים
 מִדְּרִין: "וְכָל מִצְוֹת לֹא
 יֵלֵךְ" אָמַר רַב יְהוּדָה
 "יִשְׁמַעְיָא אָמַר קָרָא
 מִכָּל חֲטָאת הָאֲדָם
 לְאִישׁ לְכָל עֹנְשִׁים
 יִעֲזֹר תֵּנָּה אָמַר קָרָא
 הַשּׁוֹה הַכְּתוּב אִשָּׁה
 הוֹרָה רַבִּי חֲזִיקִי^א תֵּנָּה
 אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹה הַכְּתוּב
 שְׁבִתּוּרָה^ב וְצִירִכִּי^ג
 אִשָּׁה מְשֻׁשׁ כִּפְרָה חָסָה

נִין אִימָא אִישׁ דְּבַר
לֹא וְאִי אֲשִׁמוּעִין
יָא אַבְל כּוֹפֵר אִימָא
אִישׁ

היו שלשה כתובים הנאים כאח
מנ"ל דחייבות אימא דפטורור
דר' יוחנן בן ברוקא והו' לו
הבן ופריה ורביה וא"ת ולאב
שהזמן גרמא אימא דלינף לח
היום מן התורה דכתיב (שמות
נמי צוירה: **משום** כפרה
לעטרין) כפרה היכא דכתיב

מורא ופריה ורביה שני כתובין. וא"ת
 למה מורא ומזוה ב' כתובים ולמה
 ב' אתי שפיר: **מכ"ל** דמ"ע שלא
 בקונטרס מדאיתריך קרא להיקרא

למפיטור נשים זומן גרמא מכלל דמ"ע
שלא הזמן גרמא נשים חייבות פיטור
דכא' א"ר פטורות אמאי לא יאטריך
היקשא דתפלין למיטור נשים זומן
גרמא כללוא הכי נמי הוה ידעין
השחא שלא הזמן גרמא נשים פטורות
מ"ע זומן גרמא ולא הניחא דהכי
מאי שחיק גרמא דתפלין אדרבה
זאן שחיק מיניה הוה ילפין ממנה
והקהל דמ"ע שאומן גרמא דנשים
חייבות לכך פיטור ר"י מכלל דמ"ע
שלא זומן גרמא נשים חייבות דא'
פטורות הוה ליה למיכתב היקשא
דמורת' בפיך על מ"ח או על פדיון
הבן להקישא אליו ולומר כי הוה
דנשים פטורות מתמלדו (א) או מפדיון
הנשים מ"ע שלא הזמן גרמא ה"נ
פטורות מכל מ"ע שלא הזמן גרמא
כזמו דמקיש לפטור דהזמן גרמא
לתפלין אלס ש"מ מדכתב האי
היקשא לתפלין דהוה הזמן גרמא
מכלל דשאר מצות שיהי' שלא הזמן
גרמא חייבות:

[illegible]

משום דהוי שמחה טבה וחקהל
שלשה כתובים הבאים
באחד. וא"ת תרלת הויה דמ"ע
שהזמן גרמא דפטורות דליכא למילף

ממנה והקבלה לזכרון שמהם נבדלו
הכפריים אלא דמ"ע שלא הזמן גרמא
למלמד תורה ופדיון הבן וי"ל דליה
לא כתיבין הבאים אלא חמ"ט ופדיון
הבן אחר לעיל (דף נ"ד:) אשה בעלה משמחה
ממנה והקבלה וי"ל דמוקד קידוש היום
זכור את יום השבת וזכרו על היין וכל
הרחמנא עיית. וא"ת כ"ש דאם לא
עושה לנשים בדיקא כגון גבי ערוה:
א"ש

עין משפט
נר מצות

שפח א מיי פייג מהל'
פייג הל' ג פתג
לארץ נא:
שפח ב מיי פייג מהל'
איסורי ביאה הל'
ה פתג לארץ קסה:

תורה אור השלם

וַיִּקְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ
וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ
וּבְכִשָּׁה וּרְדוּ בְּדָגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּת
הָרֶמֶשׂת עַל הָאָרֶץ:

2. וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדֶךָ וּלְקֶרֶן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יי' בְּפִיךָ כִּי כִּיד חֻקָּה תִּצְאָק יי' מִמִּצְרַיִם:

3. דבר אל בני ישראל
איש או אשה כי יעשו
מכל חטאת האדם
למעל מעל בוי ואשמה
הגשש הדוא:

4. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:
שמות כא א
5. ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו

והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו
ימות: שנות כא כט

על שנייה היא אינה

כבר, דאשה נמי מיפקדה
אמריה ורביה (גימין חנני,
דסיפק בידו לעשות,
יסול, שאין מוחה בידו
לעיד לך, פפונאי, נני
פפונאי, שם מחוס (בי"ב

הניחא למ"ד
תפילין מצות עשה
שהזמן ברמא. וקסבר
לילה לאו זמן תפילין ח"י
שבת וי"ט לאו זמן תפילין
הילכך כיון דאיכא שעתא

ללא מחייב בה זמן גרמא
הוא (דע"ל דא) תפילין
מצות עשה שלא הזמן
גרמא. מטות תפילין כל
שעה גם כשכח דלי תפקת
היה לכו זמן קטע ושירובין
הוא. *הב"ה*

שבתורה. לא וסרת, אבל
עשה לא היו עושה, הלכך
מילת עשה שהומן גרמא
נשים פטורות, אבל לא
מעשה בין שהומן גרמא
בין שלא הומן גרמא נשים

חייבים ויבחרו פד. מכאן שהגשים חייבים על כל לא תעשה שבחורה שהרי שונן מלקים ופסחים מנ. אשר תשים לפניהם. סוף ככלל ב"ק מו. הך

קמייטא. אים או אסא
 מי יעסו דמשה'י בקרבן
 (ששנ), משום כפרה חס
 רחמנא, דתיכיו כלים
 לענין כפרה (ששנ), משום
 דחיותה היא, דלי לא

הוציא צנצנץ דינו | הדין פארש
תגרי מינה (שם).